

тание. Той се намира въ положението на муха, на която мъчно може да се въздействува.

Азъ обичамъ да наблюдавамъ мухитѣ, да изучавамъ тѣхнитѣ прояви. Има мухи, които, макаръ и подсъзнателно, проявяватъ особени движения, които заслужаватъ изучаване. Като забележи, че съзнанието на човѣка е будно, мухата не го предизвиква. Щомъ съзнанието му се отклони, тя каца на носа, на челото му, започва да го безпокои. Щомъ постигне целта си, тя излиза вѣнъ, довольна, че успѣла да го отклони отъ работата му. После пакъ се връща и започва да играе, да се върти изъ въздуха, като че танцува. Съ това тя иска да обърне внимание на човѣка. Ако той спре работата си и започне да я гледа, тя остава довольна и продължава да играе около него. Ако никакво внимание не ѝ обърне, тя излиза вѣнъ, недоволна отъ него. Казвате: Какво особено има въ една муха, заради което заслужава да се занимава човѣкъ толкова много съ нея? Както вие задавате този въпросъ, така и едно възвишено сѣщество може да си зададе въпроса: Какво особено има въ човѣка, заради което заслужава да му се обърне внимание? Значи, каквото представя мухата за човѣка, такова нѣщо представя човѣкъ за възвишенитѣ сѣщества отъ невидимия свѣтъ. Често и хората постѣпватъ като мухитѣ. Когато Богъ е най-много заетъ, нѣкой човѣкъ ще кацне на носа му и ще почне да го безпокои.